

1905
CAP. II. DE QUÆSTUS MERETRICII

quæstus enim, quatenus lucrum ipsum denotat, non vero artem seu negotiationem, ex qua nobis lucrum venit, intelligitur, qui ex opera cujusque descendit L. 7. & 8. ff. pro socio. Cum vero in LL. regulariter supponatur opera honesta, quæque pretio nummario estimari potest, ea vero hic cesset; eapropter addidimus operam turpem meretricis, quam hæc vetitio usu corporis sui præstat; ut hac ratione pariter turpitudinem quæstus meretricii determinaremus. Nam quæstus etiam in Jure nostro honestus alius, aliis in honestus datur L. si possessor 52. ff. de petit. hered. junct. L. 2. §. fin. ff. de his qui infam. not. Sic Ciceroni etiam turpissimus calumniæ quæstus dicitur lib. 2. de Orat. p. 232. lit. F.

Sed cum ad pleniorum intellectum turpitudinis quæstus meretricii haud parum facere Lupanariorum permisso videatur, de illa quoque nobis necessario quædam præmittenda erunt. Vulgaris quidem ista quæstio est, an lupanaria sint permittenda; sed quæ à diversis diversarum Disciplinarum Doctoribus aliter atque aliter concipiuntur, ac pro diversitate hypothesum diversimode ventilatur ac deciditur. Aliud enim est, permissionem lupanariorum absolute & in thesi considerare, quod faciunt Doctores Moralium plerique omnes. Etuti tunc quæstio ex principiis Iustitiae Universalis sive fonte omnis boni & mali Jure Naturali determinanda est; ita neminem tam absurdum aut impudentem fore reor, qui eam affirmare ausit: Et hoc modo accipi possunt, quæ contra Lupanaria affectuntur à Balduin. de casibus Conscient. lib. 4. cap. 12. cas. 18. Danao lib. 2. Etbit. Christ. cap. 15. Heider. System. Philosoph. moral. part. 2. p. 553. & seqq. Schönborn. lib. 3. Polit. c. 13. Zepper. in explicat. LL. Mosaic. lib. 4. cap. 18. p. 456. Aliud vero est in hypothesi & respective circa negotium illud versari & quærere, num in hac vel illa Republ. lupanaria sint permittenda, vel num olim in Republ. Romani reæ fuerint permissa. Qui controversiæ status hoc modo formatus aliunde decisionem non expectat, nisi ex principiis prudentiæ legislatoriæ: secundum quæ maxime respiciendum est, tum ad ingenium populi, cui leges præscribuntur, tum ad utilitatem Reipubl.,